

DK - DIALOG

Slouží pro provozní účely Demokratického klubu. Určeno jeho členům.

Adresa: Demokratický klub, pošt.přihláška 663, 111 21 Praha 1

Ke Stanovisku Demokratického klubu č. 7 (Prohlášení Demokratického klubu k projevům rasismu v České republice), které bylo zasláno různým oficiálním orgánům ČR a sdělovacím prostředkům, došla předsedovi Dk následující vyjádření:

Parlament České republiky
vedoucí sekretariátu
předsedy Poslanecké sněmovny

V Praze dne 21. ledna 1993
č.j. 125/93

Vážený pane profesore,

pan předseda dr. Milan Uhde se seznámil s prohlášením předsednictva Demokratického klubu, které jste mu zaslal svým dopisem z 5. ledna t.r. pro informaci, a děkuje Vám za ně.

S pozdravem

o o o

Milan KUPKA

Generální prokuratura ČR
140 65, nám. Hrdinů čp. 1300
IV/1 GPt 1136/92

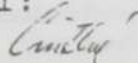
V Praze dne 29. ledna 1993

K Vašemu prohlášení ze dne 4.1.1993 sděluji, že ve věci Týdeníku Politika bylo zahájeno vyšetřování, jeho průběh je zdejší prokuraturou intenzivně sledován.

Ihned po uveřejnění "Seznamu Židů a židovských míšenců v současné kultuře ČR" bylo další vydávání Týdeníku Politika zastaveno. Zároveň byla neprodleně přijata všechna potřebná opatření pro zajištění objektivního průběhu vedeného trestního řízení.

Ubezpečuji Vás, že všechny orgány přípravného řízení trestního v České republice učiní vše potřebné pro urychlené ukončení vyšetřování.

Za správnost
vyhotovení:

Ředitel odboru:
JUDr. Libor Grygárek,
v.r.

o o o

Hromadné sdělovací prostředky, s výjimkou časopisu československé Mensy, který naše prohlášení v plném znění otiskl, buď sdělily, že takovéto materiály nezveřejňují (Respekt), nebo nereagovaly.

Z a V l a d i m í r e m U r b a n e m

(Osobní vzpomínka)

Nevím již spolehlivě, kdy jsme se s Vladimírem viděli poprvé, ale určitě dříve než před půl stoletím, nejspíš asi v prvé půli října 1939. Zato vím zcela přesně, kdy jsme se viděli naposledy; bylo to 21. listopadu 1992 na I. valné hromadě Demokratického klubu. Po jejím skončení mi řekl: "Začínám přemýšlet o posledních věcech člověka." Ne jako projev zoufalství, ani jako truchlivé vyznání, dokonce ani jako záznam strasti; jen jako malou poznámku na okraji, jen jako zachycení něčeho trošičku zajímavého a skoro neosobního. Tomu se podobala odpověď, jakou lze mezi starými přáteli očekávat: snad nebude tak zle. Ale ve skutečnosti už bylo zle; a bylo ještě hůře. A pak zůstávala jen naděje, postupně stále iracionálnější a slabší, až do chvíle, kdy už hůře být nemohlo ... Přesně za měsíc po onom posledním setkání.

Ing. Vladimír Urban zemřel dne 21. prosince 1992.

Při posledním rozloučení s Vladimírem bylo řečeno, že odešel člověk dobrý, svědomitý, obětavý. To mělo hodnotu objektivního konstatování, nikoliv slavnostního doprovodu s obvyklou dávkou velkorysosti. Bylo by možno stejně konstatovat další cenné lidské vlastnosti: byl vzácně skromný, neznal zlomyslnost, chuť k odvetě. Také zážitky osobní trpkosti, pokud se vůbec o nich zmínil, uváděl jen jako ostýchavé poznámky na okraji.

Souhrn těchto lidských pozitiv museli Vladimíru Urbanovi přiznat všichni, kdo jej blíže znali. Jsou však věci, které všichni nevěděli a jež se sluší alespoň v této chvíli připomenout mezi námi členy Demokratického klubu. Byl stoupcem demokratismu a v praxi to osvědčil.

Dvacetiletý Vladimír Urban se v září 1948 stává spoluzakládajícím členem Demokratického klubu. Přijímá vědomě ohromné riziko, jež z toho plyne; bez váhání se zúčastňuje na letákové akci stejně jako na rozšiřování základny klubu; zprvu má na starosti i hospodaření klubu. Jeho osobní vztah k Dk trvá po celou dobu totality a je opět mezi prvními aktivními účastníky přechodu Dk k legální práci. Účastní se příprav ustavení klubu, stává se členem přípravného výboru a koná všední, neatraktivní, avšak nevyhnutelně nutné práce. Byl členem výboru Dk od března 1990 do listopadu 1992. Když se vzdával další kandidatury, napsal, že by chtěl přesto zůstat v aktivním kontaktu se svými přáteli v klubu. Toto jeho nesplněné přání zaznívá teď pro nás jako poselství: Nezapomeňme!

Myšlenka, že Vladimír již s námi nebude, rozteskňuje. Avšak vědomí, že do konce byl a provždy chtěl být s námi, utěšuje.

Josef Srbený

E x i l a m y

Z dopisu Miloše Macháčka, Santa Barbara, 7. prosince 1992

Ptáš se ve svém dopise, jestli si pamatují, jak jsme si domlouvali tajnou šifru. Ačkoliv mi už paměť občas selhává (prý je to normální u lidí starších 60 let), pamatují se moc dobře nejen na tu šifru, ale i na jiné zážitky nepřímo spojené s mým odchodem: jak jsme se v únoru 1948 s několika kolegy s čs.-americkými vlajkami v klopách prodírali davem závodních milicionářů při projevu Gottwalda na Můstku; jak jsme obklopili a málem převrhli Gottwaldovu tatrovku na Strahově při Sokolském sletu, zatímco SNB si zapisoval jména a župy účastníků; jak mi tajný poklepal na rameno po mé návštěvě u americké (či britské) informační služby na Příkopech; atd. Souhrn všech těchto zkušeností byl podnětem k mému odchodu, zvláště když jsem viděl lidi, které jsem vždy považoval za vlastence a demokraty, ponížene vstupovat do strany. Takový krok byl pro mě zcela nepřijatelný, a tak nezbylo než odejít.

P.S.

Ano Miloši, souhlasím s Tebou a ne s jedním českým politikem, který prohlásil, že nikdo nemusel emigrovat. Dobře víš, že jsem Tě od odchodu do zahraničí neodrazoval a že jsme v souvislosti s ním připravovali další činnost. Nemysleli jsme si však tehdy, že doba komunistické totality bude trvat tak dlouho. Ne všichni však měli odvahu a možnost odejít. A i když se některým později taková možnost naskytla, domnívali se možná, že budou platnější doma, kdyby situace politickou změnu umožnila a kde by k ní mohli třeba jen trochu přispívat. Mezi námi, kdo zůstali, a vámi, kteří jste odešli, zůstala zachována jednota stejného cíle - prosazování demokracie všude a podle daných možností. Také proto mne velmi mrzí, že se s vámi někdy jedná jako s cizinci. Ano, mám na mysli zákon o restitucích. Jestliže se k nim po čtyřiceti letech přistoupilo, a nejsem vůbec přesvědčen, že to bylo jednoznačně správné rozhodnutí, potom vaše vyloučení z nich, protože nemáte české občanství nebo zdejší trvalý pobyt, je vaší zřetelnou a ničím nezdůvodnitelnou diskriminací. Již na to poukázal Alex Wynnyczuk (Dk-Dialog 6/91) a řada dalších, velmi přesvědčivě např. též Arnošt Lustig (LN 9/1992). Jestliže se nám nepodařilo naše poslance přesvědčit, a pravděpodobně se nám to již nepodaří, nezbyvá, než se vám za to omluvit a věřit, že to neovlivní naši další společnou činnost.

Zdeněk Pavlík

I n f o r m a c e

Dne 9.1.1993 se z podnětu Demokratického klubu OKD v Ostravě uskutečnila přednáška předsedy Demokratického klubu Praha prof. Ing. Zdeňka Pavlíka, DrSc., vedoucího katedry demografie Přírodovědecké fakulty University Karlovy, Praha, a Ing. Jana Friedlaendera, CSc., ředitele odboru mezinárodní spolupráce Českého statistického úřadu, na téma "K aktuálním otázkám současnosti u příležitosti vzniku České republiky".

Po přednášce v diskusi a na dotazy z řad 41 prezentovaných účastníků předseda Dk Praha seznámil přítomné se vznikem, poslání

ním a činností Demokratického klubu, jakožto dobrovolné společenské organizace, s postavením jeho členů, a informoval zájemce o členství o stanovách Demokratického klubu, které byly schváleny ministerstvem vnitra ČSFR rozhodnutím ze dne 23.4.1990 pod čj. OV/738/P-90 a mají působnost na celém území našeho státu.

Vzhledem k zájmu přítomných na založení Demokratického klubu v Ostravě byl z přednesených návrhů ustaven 3-členný přípravný výbor, který má za úkol svolat ustavující schůzi základní organizace Demokratického klubu v Ostravě a připravit řádné volby jeho výboru a revizní komise.

V Ostravě dne 12. ledna 1993

Za přípravný výbor

Jindra Krupičková Ing. Antonín Lecián Ing. Miroslav Šnyrch

o o o

Sociologické nakladatelství-SLON vydalo v závěru roku 1992 knihu Evy Brokové Československá demokracie. Politický systém ČSR 1918-1938. Studie analyzuje politický systém první Československé republiky, jeho základy dané ústavou a hlavní problémy jeho praktického fungování. Jde o práci historickou, která je zároveň i aktuálním poučením pro naši současnost, kdy znovu tvoříme základy demokratického politického systému. Cena 60 Kč.

Knihu dostanete ve vybraných knihkupectvích v Praze (Akademické knihkupectví, Národní 9; Knihkupectví Fišer; Regula Pragensis, Jilská 1; Karolinum a Orbis Pictus v Celetné, na FF UK aj.), v Brně (Knihkupectví Smílková, Atlantis), v Olomouci (Knihkupectví Votobia) nebo na dobírku na adrese: Alena Miltová, poste restante, 140 02 Praha 42.

o o o

Seznam dalších přednášek z cyklu rozhlasové stanice Svobodná Evropa, které je možno členům zapůjčit

Zdeněk Suda	Téma "demokratického bratrství"	(31)
Zdeněk Suda	Demokracie a většinový princip	(32)
Zdeněk Suda	Potřeba odborných znalostí politiků v demokracii	(33)
Zdeněk Suda	Občanská (civilní) společnost a demokracie	(35)
Zdeněk Suda	Civilní společnost a její nepřátelé	(36)
Zdeněk Suda	Demokracie a tolerance	(37)
Pavel Březina a Jaroslav Krejčí	Koncepce pravice a levice z pohledu historického vývoje	(38)
Jaroslav Krejčí	Naše minulost a současnost na křižovatce civilizací	(39-40)
Jiří Musil	Ústava a správní uspořádání České republiky - výsledky výzkumu stanoviska veřejnosti	(41)